

AL DIE JALOEZIE ONDER VROUWEN, PFFFFFFFFFF

De vraag ontlokt haar een lach. Wat doet een vrouw zoals zij in een wereld van slechte mannen? Ze is hoogopgeleid, advocate, niet rokend, amper drinkend, voorvechter van recht en wars van onfrisse praktijken. Wat heeft zij te zoeken tussen voetbalmakelaars, het groeiende legertje van louche mannen die met mobiele telefoons in de hand in een hoekje over een voetbalveld staan te speuren naar jong talent, in de hoop er een paar centen aan te kunnen verdienen?

„Van die mannen met matjes in de nek, dikke horloges, lange regenjassen. Ik heb er niets mee. Ik doe het op mijn manier.”

TEKST: JOHN GRAAT FOTO'S: ERWIN VAN AMSTEL

Tessa de Mos, 27 jaar, is advocate en voetbalmakelaar. Onberispelijk gekleed, naar de mores van de advocatenwereld, beweegt ze zich door het pand van Hermanides De Vries Advocaten, aan de randweg van Eindhoven. Overdag houdt ze zich daar bezig met arbeidsrecht, faillissementen, overnames, kleine lettertjes in contracten. De avonden en weekeinden gaan op aan haar werk als

sportmakelaar. Ze heeft inmiddels zeventien profvoetballers en drie hockeyers in haar stal. Maar dat is pas het begin, waarschuwt ze. Want De Mos is behalve perfectionistisch, zelfbewust en zakelijk vooral ook ambitieus. „Ik vind wel dat ik nu al kan zeggen dat ik in het wereldje van de sportmakelaardij geslaagd ben. Ja, ik heb al iets opgebouwd. Maar, het kan altijd meer.”

Nooit was ze in het voetbal terecht gekomen als haar vader niet de trainer Aad de Mos was geweest. Hij heeft haar levenswandel tot nu toe

in hoge mate bepaald. Tot voor kort woonde ze zelfs nog bij haar ouders in Acht. Ze heeft nu een eigen huis. De keuze om voorlopig in Eindhoven te blijven, komt niet uit brandende liefde voor de stad voort. Ze is slechts door haar vader ooit in Eindhoven terecht gekomen. Hij werd in 1994 trainer van PSV.

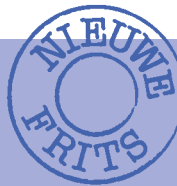
„Maar ik ben en blijf Hagenees. Daar ben ik geboren, daar woont mijn familie. Ik kom er graag. Het is de Hofstad hè. Dat voel je als je er rondloopt. In Eindhoven mis ik die historische uitstraling van de gebouwen en het trots zijn op elkaar.”

De eerste vier levensjaren woonde ze in Rijswijk. De aanstelling van haar vader als trainer van KV Mechelen in België bracht het gezin De Mos in het Vlaamse dorpje Boortmeerbeek. In Vlaanderen was haar vader succesvol. Hij won onder meer in 1987 met KV de Europa Cup voor bekerwinnaars, met een soort stripfigurenelftal met mannen als Piet den Boer, Erwin Koeman en Graeme Rutjes.

„Bij de huldiging werden we in een koets door Mechelen gereden. Vanaf dat moment was ik me er echt bewust van dat ik een beroemde vader had. Het is jammer dat ik nog zo jong was. Ik zou het allemaal nóg een keer mee

PASPOORT

Naam: Tessa de Mos
Geboren: 18 april 1982 in Den Haag
Woonplaats: Eindhoven
Familie: vader Aad de Mos (voetbaltrainer), moeder, 1 zus
Gezin: vriend
Opleiding: Rechten Tilburg, Fifa-makelaar
CV: advocate bij Hermanides de Vries advocaten, oprichter/ eigenaar MoS Management of Sports
Site: www.tessademos.com



TESSA DE MOS

willen maken. Dan zou ik alles veel meer beseffen. Ik heb veel dingen die in België zijn gebeurd pas achteraf gehoord. Van de heisa rond de overstap van mijn vader naar Anderlecht heb ik niets meegekregen. Mijn vader werd bedreigd, ons huis werd beveiligd, er cirkelden helikopters boven ons huis - ik heb dat allemaal later pas gehoord. Misschien wilden mijn ouders mij en mijn zus wel beschermen.”

Als elfjarig meisje kwam ze in Eindhoven terecht. Dat haar vader als trainer van PSV snel een mikpunt van kritiek werd en uiteindelijk werd ontslagen, heeft ze bewust ervaren. „Het heeft me diep geraakt hoe mensen over hem spraken. In de klas werd ik met de nek aangekeken. Dat heeft mij zeker beïnvloed. Ik ben slecht van vertrouwen. En als je dat al niet bent, word je het vanzelf wel in de advocatuur en in de voetballerij. Ik weet dat veel mensen niet te vertrouwen zijn.”

‘Ik ben geen type dat stiekem ergens onder een boompje naast een veld gaat staan’

„Door al die meningen van de buitenwereld zijn we een heel hecht gezin geworden en gebleven. We vertellen elkaar alles. Na PSV heeft mijn vader gewerkt in Duitsland, Saoedi-Arabië, Dubai, Japan, Spanje en we hebben altijd intensief contact gehouden. Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik een vader heb gemist. Het heeft mijn leven als puber alleen maar verrijkt. Ik stapte op mijn vijftiende al alleen in het vliegtuig naar Japan om mijn vader op te zoeken. Ik ben later in Saoedi-Arabië te gast geweest op een verlovingsfeestje van een prinses, mijn vader mocht naar het feest van de prins. Ik werd opgehaald met een limousine, het feest was zo gaaf.”

Ze werd er sneller volwassen door, denkt ze nu. Dat haar vader in de media soms als ‘Aadjuh Afkoopsom’ werd afgeschilderd, maakte haar voorgoed argwanend. Zij omschrijft haar vader als ‘heel gevoelig, emotioneel, sociaal, amicaal, recht door zee, koppig, ambitieus en gewoon ontzettend goed in zijn vak’.

Welke van die eigenschappen heb je zelf?

„We zijn allebei koppig. Ik ben ook sociaal, kan me ook overal aanpassen, ben ook recht door zee, maar ik zal me minder snel uiten. Mijn vader kan ontploffen, zijn hart laten spreken.

Ik ben diplomatieker, minder emotioneel en iets rationeler. Als we samen naar het voetballen gaan en hij ziet een voetballer die hij helemaal te gek vindt, dan moet ik die van hem meteen vastleggen. Maar ik wil iedereen altijd drie keer zien spelen om een goed beeld te hebben.”

Als kind wist ze al dat ze advocate wilde worden. In Tilburg ging ze rechten studeren. Maar de voetbalwereld bleef trekken. Al tijdens haar studie volgde ze de cursus ‘Fifa-makelaar’. Ze ging vervolgens naar de Kamer van Koophandel en richtte haar eigen bedrijfje op, Management of Sports



(MoS). „Ik ben gewoon begonnen. Ik ging veel jeugdwedstrijden bekijken. Ondertussen kreeg ik een baan bij Hermanides De Vries Advocaten.”

Een ideale combinatie tot nu toe, vindt ze. Ze is nu vier jaar bezig. Haar stal groeit gestaag. „Ik heb vier jaar geleden eerst een ronde langs alle betaalde clubs gemaakt. Ik ben geen type dat stiekem ergens onder een boompje naast een veld gaat staan. Ik merkte bij de clubs dat ze een vrouw wel verfrissend vonden. Ik heb nooit het gevoel gehad dat ze me niet serieus namen. Dan is je achternaam een voordeel. Ze weten dat ik het wereldje ken. Bij ons thuis komen veel mensen uit de voetballerij over de vloer. Van Erwin Koeman, Michel Prued'homme tot Marc Degryse, en andere makelaars.”

‘Advocaten hebben een onderlinge gedragscode, maar die bestaat onder makelaars niet’

Hoewel ze zelf nooit gevoetbald heeft – ‘dat was tien jaar terug nog lang niet zo populair onder meisjes’- heeft ze verstand van het spelletje. Op vrijdagavonden zit ze bij een wedstrijd in de Jupiler League, op zaterdagen gaat ze naar de jeugdelftallen van betaalde clubs, 's avonds naar een wedstrijd in de eredivisie en op zondag naar een andere wedstrijd of naar het hockey. Door de week meldt ze zich regelmatig bij trainingen. „Als ik een jongen zie spelen die me opvalt, ga ik eerst informeren bij andere mensen. Ik benader alleen spelers bij wie ik een goed gevoel heb, mensen met wie een vertrouwensband kan ontstaan.”

Het afgelopen jaar is gebleken dat steeds meer makelaars in het voetbal zich richten op te jonge talenten. Volgens de KNVB-regels mogen makelaars hen niet benaderen als ze jonger dan zestien jaar zijn. Vorig jaar werd Arie Treffers na een klacht van PSV om deze reden door de KNVB bestraft. Onlangs bleek uit een uitzending van KRO's Reporter dat meer makelaars zich op heel jonge spelers richten. De naam van Kees Ploegsma junior viel daarbij.

De Mos kent de praktijken. „Ik houd me aan de grens van zestien jaar. Anders raak ik mijn licentie kwijt. En ik kan het me als advocaat niet veroorloven om als onbetrouwbaar in opspraak te komen. Ik begrijp de makelaars

ook niet die zich met die jonge gasten bezighouden. Er zijn regels opgesteld en daar moet je je aan houden. Van de andere kant: de clubs halen ook overal jongetjes van elf, twaalf jaar vandaan. Van die hele jonge Braziliaantjes, mag dat dan wel?”

De concurrentie in het makelaarswereldje is groot. Ze gunnen elkaar vaak het licht in

de ogen niet. De Mos kreeg eens een mailtje van ‘een collega’; dat ze zich maar beter niet meer kon vertonen bij een bepaalde club. „Advocaten hebben een onderlinge gedragscode, maar die bestaat onder makelaars niet. Twee keer hebben ze een speler van me afgepakt. Ik vond dat niet zo erg omdat die spelers niet zo veel talent





hadden. Andere makelaars hadden hen het hoofd op hol gebracht, met beloftes dat ze naar Engeland konden. Het toezicht van de KNVB moet veel strenger. En clubs zouden ook actiever moeten optreden tegen de klaplopers die niet eens een licentie hebben. Zij moeten het melden bij de KNVB als een

onbevoegd makelaar actief is. De bond moet dan een onderzoek starten. Maar dat gebeurt nauwelijks.”

Zelf werkt ze volgens haar eigen ethiek. „Ik beloof nooit gouden bergen. Ik bied wel kennis over arbeidsrecht en relaties in het voetbalwereldje. Ik regel sponsorcontracten

en begeleid spelers in hun contacten met scholen. Maar ik ga ze niet in de watten leggen. Ik probeer ook hun zelfstandigheid te bevorderen. Je hebt voetballers die elke dag hun makelaar móeten bellen, ik heb die niet. Ik vind het wel mooi als jongens echt gaan doorbreken. Arjan Swinkels van Willem II begeleid ik al vier jaar. Hij zat in de Albert Heijn-puzzelreclame, vanwege die krullenbol en zijn kwaliteiten. Robbert Kemperman, de hockeyer, werd gevraagd voor de tv-show Let's Dance. Ik ken hem nu al drie jaar. Dat zijn leuke dingen.”

‘Als ik voor het grote geld zou gaan, zou ik mijn ellebogen moeten gaan gebruiken’

Een vetpot is het niet. Bij elk contract dat haar spelers tekenen, krijgt De Mos ongeveer drie procent. Het gaat nog niet om de forse bedragen. Spelers in de Jupiler League hebben zeer modale salarissen en ook in de eredivisie gaat het vaak om minder dan twee ton. Minzaam lachend: „Het is een leuk zakcentje.” Uiteraard hoopt ze ooit op een grote klapper. „Maar als ik voor het grote geld zou gaan, zou ik mijn ellebogen ook moeten gaan gebruiken. Zo zit ik niet in elkaar. Ik doe het op mijn manier. Ik hou gewoon van voetbal en de mensen met wie ik werk zijn heel leuk. Enne, niet al die makelaars zijn slecht hoor.”

„Soms zeggen mensen tegen mij: 'wat knap dat jij dat allemaal doet'. Zo zie ik dat helemaal niet. Een chirurg, een vrijwilliger in Afrika, dat vind ik geweldig werk. Erkenning? Het is leuk als je waardering krijgt. Dat Frits mij vraagt voor een column bijvoorbeeld. Maar verder? Status? Hoeveel glamour en glitter blijven er over als je op dinsdagavond onder een paraplu bij een veldje staat?”

Een dame in de mannenwereld, dat levert regelmatig avances op?

„Nog nooit gehad. Ik sta daar ook helemaal niet open voor. Ik heb een vriend en ben verder superouderwets. Vreemdgaan, ik zou het nóóit doen. Ik zie het eerder als een voordeel om veel met mannen te werken. Je hoeft niet eerst te onderzoeken wat de bedoeling eigenlijk is. En al die jaloezie onder vrouwen, pfff. Mijn beste vrienden zijn niet voor niets mannen.”

Kleding Tessa: Geddes&Gilmore